

ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

Тричленен състав

РЕШЕНИЕ № 10207

от 27.07.2018 г.

по адм. д. № 5604/ 2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Осмо отделение, в съдебно заседание на шести юни в състав:

Председател:	ТЕОДОРА НИКОЛОВА
Членове:	ДИМИТЪР ПЪРВАНОВ ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретар и с участието на прокурора Т. М. изслуша докладваното от председателя по адм. д. № 5604/2017

Производството е по реда на чл. 185 и сл. АПК.

"ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД, със седалище в гр. Пловдив, представлявано от юрк. И. П., е оспорило Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия, издадена от Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), обн. в ДВ, бр. 25 от 2017 г. /Наредбата/ и в сила от деня на обнародването ѝ. Поддържа, че цялата Наредба е приета при съществени нарушения на процесуалните правила, а разпоредбите на чл. 10, ал. 4 и чл. 11, ал. 2, т. 12 от нея противоречат на материалния закон. Иска отмяната на цялата Наредба, евентуално - на посочените разпоредби, както и присъждане на направените разноски. По това оспорване е образувано адм. д. № 5604/2017 г. на ВАС.

"ЕВН България Електроразпределение" ЕАД с актуално наименование "Електроразпределение Юг" ЕАД, със седалище в гр. Пловдив, представлявано от юрк. Щ. Р., е оспорило Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия, издадена от Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), обн. в ДВ, бр. 25 от 2017 г. и в сила от деня на обнародването ѝ, както в цялост, така и относно чл. 8. Поддържа, че цялата Наредба е приета при съществени нарушения на процесуалните правила, а разпоредбата на чл. 8 противоречи на материалния закон и целта му. По това оспорване е образувано адм. д. № 5605/2017 г. на ВАС.

Производствата по двете дела са съединени с Определение № 6391 от 22.05.2017 г. на ВАС, състав на трето отделение по адм. д. № 5605/2017 г.

В жалбите се твърди, че Наредбата е незаконосъобразна, поради липса на мотиви и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила при приемането ѝ, противоречие с материално-правни разпоредби и несъответствие с целта на закона.

Според оспорващите дружества, при приемането на подзаконовия нормативен акт, /приет след отмяната по съдебен ред на Наредба № 1 от 18.03.2013 г. за регулиране на цените на електрическата енергия, издадена от Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, обн. ДВ, бр. 33 от 05.04.2013 г. с изменения и допълнения/ отново е нарушена разпоредбата на чл. 77 АПК във връзка с чл. 26, ал. 5 от Закона за нормативните актове /ЗНА/, като не са обсъдени становищата на заинтересованите страни, което се потвърждава и от съдържанието на Протокол № 48 от 14.03.2017 г. от проведено закрито заседание на КЕВР. В нарушение на чл. 26, ал. 2 и чл. 28, ал. 2 ЗНА липсват мотиви относно информацията по чл. 28, ал. 2 /относно преследваните цели; очакваните резултати и съответствието на нормативния акт с правото на ЕС/, видно от съдържанието на Доклада на КЕВР, с който се предлага приемането на новата Наредба.

В жалбите се съдържат и твърдения за противоречие на посочените конкретни разпоредби от Наредбата със Закона за енергетиката (ЗЕ) и разпоредби от правото на ЕС.

Твърди се, че с чл. 8, на практика, недопустимо се приравняват операторите на разпределителни мрежи с потребителите на електрическа енергия. Разпоредбата създава санкция за електроразпределителното дружество, при положение, че то не може да упражнява влияние върху режимите на консумация или производство на ползвателите на мрежата, които са длъжни да плащат предвидената надбавка. Разпоредбата противоречи на чл. 14, § 1 от Регламент /ЕО/ 714/2009 г. на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно условията за достъп до мрежата за трансграничен обмен на електроенергия и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1228/2003, като предвижда санкцията да не може да бъде и предвидена, защото размерът ѝ зависи от издадените от Енергийния системен оператор /ЕСО/ фактури за реактивна енергия. Разпоредбата на подзаконовия акт противоречи на чл. 21, чл. 30 и чл. 31 от Закона за енергетиката, които не предоставят право на КЕВР да определя надбавки върху веднъж утвърдени за всеки ценови период пределни регулирани цени на енергийни предприятия. По същество, с оспорената разпоредба КЕВР, при превратно упражняване на правомощията си, осигурява приходи в полза на лицензианта ЕСО, което представлява кръстосано субсидиране. Изчислителният способ в разпоредбата е неопределен и незаконосъобразен. Нормата противоречи на чл. 120 от ЗЕ вр. чл. 124 и чл. 125 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, както и на § 1, т. 346 от ДР на ЗЕ. Разпоредбата противоречи на чл. 2 от Регламент /ЕС/ № 543/2013 г. на Комисията от 14 юни 2013 година за представяне и публикуване на данни на пазарите за електроенергия и за изменение на приложение I към Регламент (ЕО) № 714/2009 на Европейския парламент и на Съвета. Разпоредбата противоречи на принципа, отразен в законовата норма на чл. 117 ЗЕ и чл. 69, ал. 4 от Правилата за управление на електроенергийната система /ПУЕС/, че разпределителната мрежа не е обект на потребление, а е проводна среда, осигуряваща връзката между обектите на потребителите и производителите, присъединени към тази мрежа. Тези именно участници в електроенергийната система следва да заплащат разходите, които причиняват, включително за реактивна енергия.

Твърди се, че разпоредбата на чл. 10, ал. 4 от Наредбата, в нарушение на чл. 31, т. 1 и т. 2 от ЗЕ, предвижда определяне на средно-претеглена цена за покупка на електрическа енергия за целите на дейностите, свързани с утвърждаване на цените на електрическата енергия. Крайните снабдителите не могат да защитят интересите си, защото не е ясно по кой от методите на ценово регулиране по чл. 3 от Наредбата ще се определи "среднопретеглената цена", като секторният регулатор има възможност по неясен и непредвидим начин да определи необходимите приходи на лицензиантите на дейността "снабдяване с електрическа енергия от красен снабдител", без реално отчитане на разходите им, предизвикани от наложените им задължения за предоставяне на услуга от обществен интерес.

Твърди се, че разпоредбата на чл. 11, ал. 2, т. 12 от Наредбата незаконосъобразно възлага

в тежест на енергийните предприятия допълнителни разходи по събиране на несъбраните вземания и насърчава несъбирането на вземания от некоректни клиенти, което директно противоречи на чл. 23, т. 4 от ЗЕ.

С жалбите се претендира присъждане на направените разноски.

Ответникът по жалбите - Комисията за енергийно и водно регулиране в открито съдебно заседание, чрез процесуалните си представители, оспорва жалбите, като неоснователни. Счита, че оспореният подзаконов нормативен акт е издаден при спазване на всички административно-производствени правила, при съответствие с материалния закон и в съответствие с целта на закона. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В производството няма присъединени или встъпили страни по чл. 189, ал. 2 АПК.

В писмени бележки по съществото на спора от 03.07.2018 г. ответникът поддържа, че жалбите са частично процесуално недопустими поради изменения на оспорената Наредба, обнародвани в ДВ, бр. 52 от 22.06.2018 г. Счита, че с изменението на част от нормативните текстове жалбите са лишени от предмет. Иска оставяне на жалбите без разглеждане по отношение на всички разпоредби, изменени и допълнени с Наредбата за изменение и допълнение на Наредбата, издадена от председателя на Комисията за енергийно и водно регулиране, обнародвана в ДВ, бр. 52 от 22.06.2018 г.

Представителят на Върховната административна прокуратура дава заключение за основателност на жалбите в подробно становище по съществото на делото. Счита, че при приемане на нормативния акт не са спазени изискванията на чл. 26, ал. 2 и чл. 28, ал. 3 ЗНА и чл. 77 АПК. Неизпълнението на процедурата по приемане на нормативен административен акт е самостоятелно основание за отмяна.

По допустимостта на жалбите настоящият състав на Върховния административен съд, състав на осмо отделение, намира следното:

Съгласно чл. 186 АПК право да оспорват подзаконов нормативен акт имат гражданите, организациите и органите, чиито права, свободи или законни интереси са засегнати или могат да бъдат засегнати от него или за които той поражда задължения. Без съмнение към момента на приключване на устните състезания по делото оспорващите търговски дружества са имали пряк и непосредствен правен интерес от оспорване на Наредбата, тъй като с оспорените разпоредби и с целия нормативен акт за тях се поражда задължения във връзка с изпълнение на дейности по осъществяване на лицензиите им - съответно за дейности по снабдяване с електрическа енергия и разпределението ѝ, а поради предмета на регулиране на нормативния акт може обосновано да се заключи, че от него могат да бъдат засегнати права или законни интереси на дружествата.

Обратно на поддържаното от ответника, този интерес не е отпаднал с посоченото изменение на Наредбата. С него в чл. 8, ал. 3, 4 и 5 към нормативните текстове, в редакцията с ДВ бр. 25/24.03.2017 г. се добавя изразът "и цената за задължения към обществото". Това изменение не само не променя установените задължения на операторите на електроразпределителните мрежи да заплащат надбавка за преминала реактивна енергия, но и увеличава основата, от която се определя размерът на тези задължения като към цената за 1 kWh активна електрическа енергия, по която общественият доставчик продава електрическата енергия на крайните снабдители се добавя и цената за задължения към обществото.

Изменението на изрично оспорената разпоредба на чл. 10, ал. 4 от Наредбата, изключва от приложното поле на нормата компонентата за лицензионната дейност по ал. 3 /за дейността "снабдяване с електрическа енергия от краен снабдител"/, но не и тази за лицензионната дейност по ал. 2 /за дейността "обществена доставка на електрическа енергия"/, като не се променя начинът на определяне на компонентата за дейността по ал. 2, срещу който са основните

оплаквания в жалбата на "ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД, което има лиценз за дейността "обществено снабдяване с електрическа енергия".

Член 11 от Наредбата не се променя с посоченото изменение.

Що се отнася до останалите изменени текстове на Наредбата, за които в жалбите не са изтъкнати конкретни оплаквания за противоречието им с норми от по-висока степен, следва да се има предвид, че оспорването на Наредбата е в нейната цялост с доводи за съществено нарушаване на процедурата по приемането ѝ и липса на мотиви за издаването на подзаконовия нормативен акт като цяло. Същността на това оспорване не се засяга от изменението на разпоредбите.

Настоящият съдебен състав на ВАС споделя принципното разбиране в преобладаващата съдебна практика на този съд / Определение 1970 от 16.02.2017 г. по адм. д. № 12661/2016 г., трето отд.; Определение № 976 от 24.01.2017 г. по адм. д. № 9291/2016 г., седмо отд.; Определение № 2274 от 20.02.2018 г. по адм. д. № 875/2018 г., 5-чл. състав; Определение № 738 от 18.01.2018 г. по адм. д. 419/2018 г., четвърто отд.; Определение № 2007 от 16.02.2017 г. по адм. д. № 8887/2015 г., първо отд.; Определение № 9134 от 11.07.2017 г. по адм. д. № 7391/2017 г., 5-чл. състав; Определение № 11571 от 03.10.2017 г. по адм. д. № 9682/2017 г., 5-членен състав; Решение № 9361 от 14.07.2017 г. по адм. д. № 14119/2016 г., 5-членен състав; Определение № 7924 от 13.06.2018 г. по адм. д. № 5299/2018 г., 5-членен състав/, че отмяната на разпоредби на подзаконов административен акт в течение на съдебния процес по оспорването му пред съда лишава процеса от предмет и съответно жалбоподателя от правен интерес да оспорва тези разпоредби като абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимост на оспорването, която следва да е налице в хода на целия процес. В случая, обаче, става дума за изменение на оспорени разпоредби, което не води до същия резултат. Отделно от това, приемането на обратното би насърчило административните органи да изменят издадените от тях подзаконови нормативни актове в хода на съдебния процес по оспорването на актовете, за да постигнат прекратяване на делото при запазване на действието на нормативния акт, макар и с изменено съдържание.

Предвид изложеното и като се има предвид липсата на ограничение във времето на оспорването на подзаконов нормативен акт, настоящият състав на Върховния административен съд намира, че са налице всички положителни процесуални предпоставки за възникване и надлежно упражняване правото на съдебно оспорване - жалбите са подадени от легитимирани страни, против подлежащ на оспорване подзаконов административен акт, при липса на срок за подаването им, поради което жалбите са допустими и следва да бъдат разгледани по същество.

По основателността на жалбите Съдът съобрази следното:

По оплакванията за липса на мотиви и за съществени нарушения на процесуалните правила при издаването на подзаконовия нормативен административен акт:

Не е спорно, че на 10.02.2017 г. на портала за обществени консултации на Министерски съвет на РБ е публикуван проектът на оспорената Наредба, както и Доклад от 02.02.2017 г. на работна група, назначена със заповед от 05.12.2016 г. на председателя на КЕВР към проекта, приет на 10.02.2017 г. от Комисията, съгласно Протокол № 24 от същата дата; определен е срок до 13.03.2017 г. за изпращане на писмени становища по проекта. Не се спори също, че на сайта на Комисията, заедно с публикуването на проекта и доклада, е обявено, че на 16.02.2017 г. в сградата на КЕВР ще се проведе обществено обсъждане на проекта, за което дружествата-жалбоподатели са били уведомени и по електронна поща.

В Доклада, който има стойност на мотиви към проекта за подзаконов нормативен акт, подробно е описана отмяната по съдебен ред на Наредба № 1 от 18.03.2013 г. за регулиране на

цените на електрическата енергия, издадена от Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), обн. в ДВ, бр. 33 от 05.04.2013 г. с изменения и допълнения, вместо която е издадена сега оспорената Наредба отново по законова делегация на чл. 36, ал. 3 от Закона за енергетиката. В Доклада като мотиви относно целите, които се поставят с приемането на подзаконовия акт, е описана структурата и накратко съдържанието на Наредбата като е акцентирано отново на необходимостта от издаване на подзаконов нормативен акт за регулиране на обществените отношения. В Доклада е прието, че прилагането на проекта не е обвързано с разходи за държавния бюджет и че от прилагане на нормативния акт се очаква осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и останалите участници по веригата от производителите до крайните потребители. В частта на Доклада, озаглавена "Анализ на съответствие с правото на Европейския съюз" е прието, че доколкото проектът за Наредба е в съответствие с разпоредбите на Закона за енергетиката /ЗЕ/ и на Закона за енергията от възобновяеми източници /ЗЕВИ/, а тези закони въвеждат в националното законодателство изискванията на Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно енергийната ефективност, за изменение на директиви 2009/125/ЕО и 2010/30/ЕС и за отмяна на директиви 2004/8/ЕО и 2006/32/ЕО (ОВ, L 315/1 от 14 ноември 2012 г.); Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО (ОВ, L 211/55 от 14 август 2009 г.) и Директива 2009/73/ЕО от 13 юли 2009 г. на Европейския парламент и на Съвета относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и за отмяна на Директива 2003/55/ЕО (ОВ, L 211/94 от 14 август 2009 г.) и Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО (ОВ, L 140/16 от 5 юни 2009 г.), той е в съответствие с посочените директиви.

На 16.02.2017 г. е проведено обществено обсъждане, за което е съставен протокол от същата дата /л.248 от делото/.

Първият жалбоподател е представил писмено становище от 24.02.2017 г. за несъгласие с разпоредбите на чл. 10, ал. 4 и чл. 11, ал. 2, т. 12 от проекта за Наредбата, а вторият е участвал в обсъждането на 16.02.2017 г., представил е писмено възражение от същата дата относно нарушаване на процедурата по издаване на акта и е представил второ писмено становище от 24.02.2017 г. с конкретни доводи по същество против приемането на чл. 8 от проекта.

След обявлението за обществено обсъждане и провеждането му, освен становища на жалбоподателите, в Комисията са постъпили писмени становища на "Ей и Ес Гео Енерджи" ООД от 10.03.2017 г.; "Енерго про Продажби" АД, Варна от 02.03.2017 г.; "Енерго Про Мрежи" АД, Варна от 02.03.2017 г.; "Национална електрическа компания" ЕАД от 28.02.2017 г.; "ЕВН България" ЕАД от 28.02.2017 г.; "ЧЕЗ България" ЕАД от 24.02.2017 г.; "АЕЦ Козлодуй" ЕАД от 24.02.2017 г.

На 14.03.2017 г. назначената със заповед на председателя на КЕВР работна група е представила Доклад до Комисията с приложена съгласувателна таблица /стр. 252 от делото/.

Съгласно Протокол № 48 от 14.03.2017 г. от закрито заседание /стр. 217 от делото/ Комисията е приела решение за приемане на Доклада на работната група относно приемане на проекта за Наредба и самата Наредба № 1. От съдържанието на протокола се установява, че постъпилите становища по повод на общественото обсъждане са отразени от работната група в съгласувателната таблица към доклада, подписана от членовете на групата, в която са отразени предложенията от становищата и мотиви за приемане или отхвърляне на тези предложения. В протокола на същото закрито заседание е записано изявление на един от членовете на Комисията, че има разлика в текста, изпратен за обществено обсъждане и този, публикуван на интернет страницата на Комисията. Такава разлика в текстовете е потвърдена и от член на работната група, изготвила доклада по проекта.

В първото по делото съдебно заседание на 06.12.2017 г. представителят на Върховната административна прокуратура е поставил въпрос на ответника дали "публикуваният на интернет страницата проект на нормативен акт е идентичен с приетия". Ответникът, чрез процесуалния си представител, е отговорил писмено, че след публикуването на проекта за Наредба на страницата на Комисията са получени становища, обсъдени от назначената работна група, която, в представения на комисията Доклад, е взела предвид някои от предложенията и те са станали част от окончателния текст на Наредбата.

Съгласно чл. 26 от Закона за нормативните актове /ЗНА/, изработването на проект на нормативен акт се извършва при зачитане на принципите на необходимост, обоснованост, предвидимост, откритост, съгласуваност, субсидиарност, пропорционалност и стабилност. В процеса по изработване на проекта се провеждат обществени консултации с гражданите и юридическите лица. Преди внасянето на проекта за издаване или приемане от компетентния орган съставителят на проекта го публикува на интернет страницата на съответната институция заедно с мотивите, съответно доклада, и предварителната оценка на въздействието по чл. 20. Когато съставителят на проекта е орган на изпълнителната власт, публикуването се извършва на Портала за обществени консултации, а когато е орган на местното самоуправление - на интернет страницата на съответната община и/или общински съвет. Срокът за предложения и становища по проектите, публикувани за обществени консултации по ал. 3, е не по-кратък от 30 дни. При изключителни случаи и изрично посочване на причините в мотивите, съответно в доклада, съставителят на проекта може да определи друг срок, но не по-кратък от 14 дни. След приключването на обществената консултация по ал. 3 и преди приемането, съответно издаването на нормативния акт, съставителят на проекта публикува на интернет страницата на съответната институция справка за постъпилите предложения заедно с обосновка за неприетите предложения. Когато съставителят на проекта е орган на изпълнителната власт, публикуването на справката се извършва едновременно и на Портала за обществени консултации.

Член 28 от ЗНА императивно задължава издателите на нормативни актове да разглеждат само мотивирани проекти за такива актове. Изискванията към мотивите са по алинея втора на текста и съгласно тях мотивите следва да съдържат: 1. причините, които налагат приемането; 2. целите, които се поставят; 3. финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба; 4. очакваните резултати от прилагането, включително финансовите, ако има такива; 5. анализ за съответствие с правото на Европейския съюз.

В случая, както се поддържа в жалбите, тези императивни изисквания не са спазени.

Както е прието в мотивите на съдебното решение на ВАС по адм. д. № 12511/2013 г., оставено в сила с Решение на петчленен състав на ВАС по адм. д. № 9073/2016 г., с което е отменена предишната Наредба № 1 от 18.03.2013 г., описанието на съдържанието на нормативния акт не представлява мотиви по смисъла на чл. 28, ал. 2 ЗНА. Основателно в становището на представителя на Върховната административна прокуратура са подчертава, че оспорената Наредба отново е издадена при формални нарушения като предходната Наредба № 1 със същия предмет. Никакви съображения не са изложени в публикувания доклад относно целите, които проектът преследва.

Съгласно предмета на право регулиране на оспорената Наредба - регулиране на цени, в очакваните резултати от прилагане на Наредбата задължително би следвало в оповестения публично Доклад като мотиви на проекта да има описание на очакваните финансови резултати от прилагане на Наредбата.

На последно място, изискването за анализ за съответствие с правото на Европейския съюз, не е изпълнено с обикновената декларация, че проектът на Наредба съответства на закони, въвеждащи в националното законодателство изискванията на посочените по - горе три директиви. Освен Директивите, които по принцип нямат директен ефект, част от правото на ЕС са пряко приложими източници на вторичното право на ЕС като цитираните в жалбите Регламент

/ЕС/ № 543/2013 г. на Комисията от 14 юни 2013 година за представяне и публикуване на данни на пазарите за електроенергия и за изменение на приложение I към Регламент (ЕО) № 714/2009 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент /ЕО/ 714/2009 г. на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно условията за достъп до мрежата за трансграничен обмен на електроенергия и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1228/2003, каквито изобщо не са споменати в обявения публично Доклад.

Задълженията на съставителя на проекта, предвидени в чл. 28, ал. 2 от ЗНА да включи определено съдържание в мотивите, респ. в доклада, са императивно зададени и целят гарантиране на принципите на обоснованост, стабилност, откритост и съгласуваност по чл. 26. По този начин Законът за нормативните актове придава изключително значение на мотивирането на предложението за приемане на нормативен акт и възможността за предварителното му разгласяване и обсъждане с всички заинтересовани страни. Проект на нормативен акт, към който не са приложени мотиви, съответно доклад, по силата на ал. 3 на чл. 28 от ЗНА не следва да се обсъжда от компетентния орган. Мотивите, съответно докладът, заедно с проекта, трябва да са публикувани и да са станали достояние на всички заинтересовани лица, за да могат същите да се запознаят с тях и реално да упражнят правото си на предложения и становища по него.

Освен липсата на мотиви, съгласно изискванията на чл. 28, ал. 2 ЗНА, при приемането на Наредба № 1 е допуснато и нарушение на чл. 77 АПК. Съгласно посочения текст, компетентният орган издава нормативния административен акт, след като обсъди проекта заедно с представените становища, предложения и възражения.

След проведеното обществено обсъждане на 16.02.2017 г. е изготвен доклад с вх. № Е-ДК-119 от 14.03.2017 г. на посочената работна група, към който е приложена съгласувателна таблица, съдържаща постъпилите след обсъждането писмени предложения от участвалите в него. Макар с Протокол № 48 от същата дата, Комисията да е приела въпросния доклад, от съдържанието на протокола се вижда, че никакво обсъждане на предложенията от членовете на комисията не е извършено. Нещо повече, именно в протокола от това заседание са записани посочените по-горе изявления на член на Комисията и на участник в работната група относно това кой текст е бил публично оповестен и съответно представен за обществено обсъждане. Разпоредбата на основния процесуален закон в административното правораздаване /чл. 77/ няма смисъл обсъждането на проекта за нормативен акт заедно с представените становища, предложения и възражения като задължение на компетентният орган да бъде прехвърлено например на работна група. Такава възможност за делегация разпоредбата не съдържа. Отделно от това, съгласно чл. 26, ал. 5 ЗНА, след приключването на обществената консултация по ал. 3 и преди приемането, съответно издаването на нормативния акт, съставителят на проекта публикува на интернет страницата на съответната институция справка за постъпилите предложения заедно с обосновка за неприетите предложения. Когато съставителят на проекта е орган на изпълнителната власт, публикуването на справката се извършва едновременно и на Портала за обществени консултации. Това изискване изобщо не се твърди да е спазено, а и обективно това не може да е станало, поради факта, че приемането на повторния доклад на работната група от Комисията е станало на същото заседание, на което е приета и Наредбата.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав на Върховния административен съд, намира, че доводите за липса на мотиви и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила при издаването на оспорения нормативен акт са основателни, което налага отмяната на акта, без да се обсъждат оплакванията по същество относно конкретни разпоредби.

При този изход на процеса на жалбоподателя "ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД следва да се присъдят 970 лв. разноски, съгласно представения списък с молба от 04.06.2018 г.; на жалбоподателя "ЕВН България Електроразпределение" ЕАД с актуално наименование "Електроразпределение Юг" ЕАД следва да се присъдят 770 лв. разноски, съгласно представения списък.

Водим от горното и на основание чл. 193, ал. 1, предложение трето АПК, Върховният административен съд, състав на осмо отделение

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалби на "ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД и "ЕВН България Електроразпределение" ЕАД с актуално наименование "Електроразпределение Юг" ЕАД, Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия, издадена от Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), обн. в ДВ, бр. 25 от 2017 г., в сила от 24.03.2017 г.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на "ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД, ЕИК 123526430, със седалище и адрес на управление гр. Пловдив, ул. "Христо Г. Данов" № 37 сумата от 970 лева разноски по делото и на "ЕВН България Електроразпределение" ЕАД, ЕИК 115552190, със седалище и адрес на управление в гр. Пловдив, ул. "Христо Г. Данов" № 37 сумата от 770 лева разноски по делото.

На основание чл. 194 от АПК, решението подлежи на обнародване в Държавен вестник, след влизането му в сила.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред петчленен състав на Върховния административен съд в 14-дневен срок, считано от датата на съобщението, че е изготвено.

[Връзка към системата на Върховния административен съд по настоящото решение](#)

Второинстанционно решение: Решение № 13771 от 12.11.2018 г., постановено от Върховния административен съд, Петчленен състав - I колегия, по адм. д. № 10562/2018 г.

[Връзка към системата на Върховния административен съд](#)